

Eleki Krónika – 2003. szeptember

Új alpolgármestereket választottak

A legutóbbi, 2003. augusztus 25-ei önkormányzati ülés legfontosabb fejleménye az volt, hogy tíz hónap után először sikerült felszámolni egy törvénysértő állapotot, mert most végre sikerült közmegegyezéssel alpolgármestereket választani!

Ez a “késés” valószínűleg azzal magyarázható, hogy korábban csak egy alpolgármesterrel számoltak a képviselők, de ekkor sem a jobb-, sem baloldal jelöltje nem kapta meg a szükséges többséget, majd csak ezek után sikerült bölcsen úgy megegyezni, hogy mind a két oldal adjon alpolgármestert.

A sikeres szavazás után a következő személyek lettek Elek város alpolgármesterei: dr. Heimné Máté Mária /MSzP/ és Turóczy András /független, jobboldali/. Az eskütétel után az alpolgármesterek azt hangoztatták, hogy az új tisztségükben pártsemlegesen kívánnak tevékenykedni. /Mi is gratulálunk a most megválasztottaknak!/
Ezen fontos döntések előtt a polgármester beszámolt még arról is, hogy augusztus 28-án az önkormányzat közmeghallgatást fog tartani, melynek a témája az állattartási rendelet lesz. A képviselők most is megtudhatták, hogyan halad a bérlakások építése, illetve azt is, hogy augusztus 30-án Elekre látogat az országgyűlés elnöke, Szili Katalin /MSzP/.

Ezután a képviselők elfogadták a soros költségvetési beszámolót, majd ismét tárgyaltak iskoláról, legutoljára a zárt ülés következett.

Rapajkó Tibor

Szili Katalin Eleken

2003. augusztus 31-én városunkban járt Szili Katalin /MSzP/, a magyar országgyűlés elnöke, aki a battonyai programja után érkezett Elekre a kora délutáni órákban.

Az eleki önkormányzati képviselők és az érdeklődők a római katolikus templom előtt fogadták a magas közjogi méltóságot, aki ezek után megtekintette a templomot a helyi plébános vezetésével, majd a vendégek /a megyegyűlés vezetősége is/ átvonultak a kiüzetési emlékhelyhez.

Itt először Pluhár László, Elek város polgármestere köszöntötte a jelenlévőket, külön kiemelve a parlament elnökét, majd ezek után arról beszélt, hogy lakóhelyünket 1724-ben újratelepítették, de 1946-ban Elek népességének legnagyobb részét elveszítette, majd többnemzetiségűvé vált, s azóta ez a népesség békességben él.

A Himnusz elhangzása után Szili Katalin beszéde következett, aki szívvvel és szeretettel köszöntötte a hallgatóságot. A parlament elnöke beszédében a következőkre tért ki:

Az eleki emlékhely a XX. század mementójának is tekinthető, hisz olyan embereknek állít emléket, akik ki voltak szolgáltatva a hatalomnak /az ő szülei is hasonlókon mentek át/, ezért most ő is fejet hajt ezen a helyen. Reméli, ilyen dolgok sohasem fognak megtörténni. Azt is fontosnak tartotta megemlíteni, hogy a nemzet újra egyesülhet az EU-hoz való csatlakozás után.

Arról is szólt, hogy a szoborcsoport önmagáért beszél, hisz azt az érzést fejezi ki, hogy valakik elindulnak, de pontosan nem tudják, hová fognak megérkezni.

Kiemelte azt is, hogy tisztelni kell egymás kultúráját, illetve azt is, hogy meg kell oldani a kisebbségek parlamenti képviseletét.

Ezt követően Szili Katalin és Pluhár László elhelyezte a tisztelet koszorúját a szoborcsoportnál.
/A parlament elnöke még meg is simogatta az idősebb nőt ábrázoló szobrot!/
Az eleki program ezek után a templom melletti közös faültetéssel folytatódott, majd pedig a Német Házban történt vendéglátással ért véget.

Az eseményről az Elek Tv is beszámolt, mely alapján ezen tudósítás készült.

Rapajkó Tibor

Pályázatok Elekről

A Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium megbízásából az ESZA (Európai Szociális Alap Nemzeti Programirányító Iroda), mint Szerződő Hatóság pályázatot írt ki "Küzdelem a munka világából történő kirekesztődés ellen" címmel.

Az Eleki Önkormányzat, mint főpályázó a Lökösházi Önkormányzattal, az Eleki Cigány Kisebbségi Önkormányzattal, a Lökösházi Cigány Kisebbségi Önkormányzattal, az Eleki Nyugdíjasok Egyesületével, a Csemete Egyesülettel, a Radványi György Középis- kolával és a Gyulai Munkaügyi Központtal pályázatot nyújtott be. (Ki kell emelnem, hogy Drágos József a az Eleki Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnöke mindent megtett, hogy e pályázat el tudjon indulni.)

A pályázat két fő irányba lett beadva. 1. A helyi szociális ellátórendszer fejlesztése. (Itt az ideje, hogy tájékoztassuk a lakosságot, hiszen annyi felesleges találgatás után a volt gyermeknevelő épületét nem az enyészetnek szeretnék átadni, hanem 15 férőhelyes idősök otthonának kívánják átalakítani. Az érdeklődést az is jelzi, hogy a jelenlegi betelt.) Szeretnék a helyi szociális házigondozási rendszer minőségét javítani, a Máltai Szeretetszolgálat mintájára - a súlyos otthon ápolott betegeket egy olyan "csipogó rendszerbe" beépíteni, ami biztosítaná az azonnali segítségnyújtás lehetőségét.

A program nemes célkitűzése mellett lehetőséget nyújt 50 fő tartós munkanélküli foglalkoztatására a két településen (Elek, Lökösháza) 18 hónapon keresztül úgy, hogy képzésben is részt vesznek. OKJ (Országos Képzési Jegyzék) követelményeknek megfelelő végzettséget szereznek az Eleki Radványi György Középis- kolában.

2. A pályázat a roma foglalkoztatás keretében a két település közterületeinek fenntartása, tisztítása, rendbentartása érdekében fog megvalósulni.

A Radványi György Középis- kola vállalta, hogy a programban résztvevő jelentkezőket oktatja: kőműves, kerti munkás, gépjármű-vezető szakmai bizonyítványt lehet szerezni. A pályázat útján 50 fő jut munkalehetőséghez a két településen 8,5 hónapig, valamint az üzemeltetéshez szükséges eszközök is megnyerhetők (traktor, egyéb eszközök, stb..).

Az Eleki Cigány Kisebbségi Önkormányzat pályázatot nyújtott be a "Zöld Forrás" pályázatra, Elek cigánytelep területén elhanyagolt, szeméttel szennyezett terület rendezésére. A pályázat célja a településrész rehabilitációja.

* * *

Megnyert pályázatok

A Polgármesteri Hivatal informatikai rendszerének korszerűsítésére 6,25 millió forintot nyert a hivatal. Ez az összeg magába foglal 20 darab számítógépet, 1 db projektort és két nagyteljesítményű nyomtatót. A város lakosságának érdekében az ügyintézés még zökkenőmentesebbé tétele volt a cél. A régi géppark elavultsága miatt sokszor zavarta a hivatali

munkát, amit a kedves ügyfelek is éreztek. Az új gépekkel megvalósulhat az elektronikus ügyintézés. A régi gépeket az oktatási feladatok színvonalasabb ellátása érdekében az iskolák részére átadják.

Székpályázaton 1.040.000.- Ft-ot nyert az önkormányzat, melyből a Művelődési Központ székeit szeretnék lecserélni, korszerűsíteni.

Megindult a régen várt útépítési beruházás 36 millió forintot bekerülési költséggel. Ebből 29 milliót pályázati úton nyert az önkormányzat a Dél-Alföldi Regionális Tanácstól. A Zalka, a Kölcsey utca egy része, a Dugovics és a Fürst utca lakói élvezhetik hamarosan a szilárd útburkolat előnyeit.

Lantos Mihályné

Eleknek új plébánosa van

2003 augusztusától Boldvai Antal személyében új plébánosa van városunknak, hisz Laczkó István, az előző plébános Szeged-Szentmihályra távozott, oda, ahonnan most Boldvai atya is érkezett.

Nem sokkal Elekre történt megérkezése után az Eleki Krónika is felkereste az új plébánost, és az akkori beszélgetés alapján a következőket tartjuk fontosnak megosztani olvasóinkkal:

Boldvai Antal szülei révén kötődik a környékünkhöz, mivel vasutas családból származik. /1942. július 13-án született Apátfalván./ 1948 és 1950 között pl. Lökösházán laktak, de itt is bérállkozott, majd 1950-től 1972-ig már Gyomán laktak a szülei, ő maga is itt fejezte be a nyolcadik osztályt - első miséjét is itt mutatta be -, utána pedig Kecskemétre került a piarista gimnáziumba, ahol 1960-ban érettségizett. Ezt követte a szegedi teológiai főiskola, ahol 1965-ben végzett.

Nyolcadikos korában határozta el, hogy pap lesz, ami főképpen azzal magyarázható, hogy a családjában régen többen voltak papok, szerzetesek.

Újmisés korában ezt a jelmondatot választotta: "Értük szentelem magamat, hogy szentek legyenek az igazságban." /Jézus főpapi imája/

Segédlelkész /káplán/ Csorváson /1965-67/, Debrecenben /1967-72/ és Újkígyóson /1972-75/ volt. Plébánosként először Sarkadon, Sarkadkeresztúron /1975-80/ szolgált, amit Szarvas, Csabacsúd /1980-88/, Nagyszénás, Gádoros, /1988-96/, Csanádapáca /1996-98/ és Szeged /1998-2003/ követett.

Boldvai Antal magát gyakorlatias embernek tartja. Szeret foglalkozni a gyermekekkel, idősökkel és betegekkel is. Eddigi tevékenységével mindig meg voltak elégedve.

A terveiről érdeklődve azt tudtuk meg tőle, hogy szeretné fellendíteni Eleken is a hitoktatást, meg szeretne ismerni minél több családot, és azt is szeretné, ha minél többen járnának a templomba. Jelentősebb változásnak számít az is, hogy a vasárnapi misék tíz óra harminc perckor fognak kezdődni.

Azt kívánjuk, hogy a plébános úr elképzelései megvalósuljanak, és minél több ideig szolgáljon Eleken!

Rapajkó Tibor

Modern 1000 adagoskonyha átadása

Több éven keresztül épült a Semmelweis utcában az álomkonyha. 1992-ben döntött a képviselő-testület egy 300 adagos konyha építéséről, amely a Szociális Otthon igényeit elégítette volna ki.

1994-re elkészült az épület, a pénz azonban - úgymond - elfogyott. A gondok az eddigi "nagy konyhával" fokozódtak. Sokszor volt probléma hol ezzel, hol azzal. A szakértők a felújítást 127 millió forintra becsülték. A képviselő-testület 2001-ben az új konyha befejezése mellett döntött: a tervet módosítani kellett, 1000 adagos konyha lett a cél.

Pályázati anyagok készültek, hiszen ilyen arányú beruházás nem minden nap indult Elek városában. A több mint 50 millió forintos beruházást a Békés Megyei Területfejlesztési Tanács 30,7 millió forinttal támogatta, a többit helyi erőből kellett finanszírozni.

Végül is elérkezett 2003. augusztus 29-e, az átadás napja. Pluhár László polgármester úr köszöntő beszédében kiemelte ez a beruházás igazán jelentős lépés Elek város történetében. Nem jöhetett volna létre, ilyen színvonalon, ha az építők, kivitelezők nem csak munkájukat, hanem a szívüket is nem teszik mellé. Kiemelte beszédében Metykó János felelős tervezőt, Mohnács Pál a BÓLEM Építőipari Kft. Békéscsaba vezetőjét, a Mester Kft-t (Mester György tanár úr fia), a helyi vállalkozókat, Mészáros János urat az Elekép Kft. dolgozóit. Végül, de nem utolsósorban köszönetet mondott Békés megye önkormányzati vezetőinek, akik támogatták ezt a hatalmas munkát.

A konyha 11 év után elkészült, 300 négyzetméteres. A konyhai eszközök már a modern, új követelményeknek megfelelőek, ahol a személyzet már várhatóan sokkal jobban érzi magát.

A gond adódik magától. A konyha mellé nem épült étkezdé, így a gyerekek az új konyha beindulás után is a József Attila utcában fogyasztják el az ebédet. A következő években szükség lesz egy ebédlő építésére is.

A helyi érdeklődést mi sem bizonyítja jobban, minthogy szeptember 18-án 950 főre főzött az ódon, lepusztult konyha személyzete.

Lantos Mihályné

Megvalósult a játszótér melletti labdarugó pálya

2003. szeptember 14-én 10 órai kezdettel a Béke u. 5-7. alatti játszótér mellett átadásra került a labdarugó pálya.

Drágos József az Eleki Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnöke köszöntötte a megjelent vendégeket, Tolnai Péter urat Békés megye Képviselő-testületének Nemzetiségi és Etnikai Kisebbségi Bizottságának elnökét, Hevesi József főtanácsos urat, a bizottság titkárát és minden kedves megjelentet. Szarvasról Pusztai József és Kasuba József urakat, Dobozról Zsigmond Károly és Bíró István urakat, Kétegyházáról Szelezsánné Csányi Erzsébetet, a helyi vezetőket. Szólt az évekkel ezelőtti állapotokról, az erőfeszítésekről. Az 1990-es évektől beadványokkal próbált lehetőséget teremteni arra, hogy az évek óta szeméttelépnek kinevezett részt valamilyen formában kulturált területté alakítsák. A Cigány Kisebbségi Önkormányzat megalakulása után több mint egy évi költségvetésüket fordították a terület rendezésére. Ezek után felkérte Pluhár László polgármester urat ünnepi beszédének megtartására.

A polgármester úr beszédében kiemelte azokat az erőfeszítéseket, melyeket az önkormányzat tesz a felnövekvő nemzedék érdekében. Nem csak ezt az egy játszótérrel, hanem valamennyit

szeretnék felújítani, hogy a fiatalok kulturáltan tudják az idejüket eltölteni, teret kaphassanak a tehetséges gyerekek képességeik fejlesztéséhez.

Szólt azokról, akik ezt a munkát önzetlenül segítették: BONAG Kft, Hambarás Ferenc vállalkozó.

Kiemelte, hogy az itt látható tiszta, kulturált terület 28 közmunka-nap eredménye. Kérte, hogy az itt lakó fiatalok őrizzék meg, hogy sokáig örömeik teljen benne. A terület teljes rendezése még nincs befejezve - ősszel fásítást terveznek -, később további játszóelemeket is szeretnének elhelyezni.

Tolnai Péter úr a felnövekvő ifjúság szerepét hangsúlyozta. Gratulált a létesítményhez és további, hasonlóan eredményes munkát kívánt.

Az ünnepi köszöntők után a Góliát labdarugócsapat játékosai mutatkoztak be (edzőjük Gál Attila, és ő vezette a mérkőzést is). Jó volt látni az egészséges örömtől lelkesült játékosokat, akiktől a nagyobbak is példát vehetnek.

Az átadást baráti beszélgetés követte.

Lantos Mihályné

Újabb ajándék Németországból

Itt a tűzoltóautó

A németországi Gerhard Stengel nyugalmazott tűzoltóparancsnok neve nem ismeretlen Eleken, hiszen számos, városunkat segítő akcióban vett már részt. 2003. augusztus 22-én délután ünnepélyes keretek között adta át újabb adományukat, a tűzoltóautót. Az átadásra meghívást kaptak a képviselők, az Önkéntes Tűzoltó és Mentő Egylet tagjai és természetesen az érdeklődőket is szívesen fogadták.

Pluhár László polgármester úr megnyitó beszédében hangsúlyozta azt a nemes célkitűzést, melyet Stengel úr évek óta folytat, és köszönetet mondott mindazoknak, akik ezért sokat tettek.

Stengel úr beszédében hangsúlyozta, nagyon szívesen jön Elekre, és elég gyakran. Ez a tűzoltóautó már az EU követelményekhez nyújt segítséget, azt, hogy 10 percen belül tudjanak a bajba jutott embereknek segíteni. Tudja, hogy nagyon nehéz a tűzoltó egyesületek újjászervezése, de nagyon szükséges. Azt is tudja, hogy fel van adva a lecke a város vezetésének a szükséges anyagi és tárgyi feltételek megteremtéséhez.

- A barátomtól tudtam meg, hogy itt Eleken is jól működött egy önkormányzati tűzoltó egyesület. Volt egy lehetőség és most itt vagyunk. 2003 májusában Sarkadon a második tűzoltóautót adtuk át, ahol már megkezdődött a laktanya megvalósítása is. Tóth Imre országgyűlési képviselő úrnak nagy érdemei vannak - segített a gépek határon való átléptetésében, és Mokán Istvánnak a Sarkadi Polgármesteri Hivatal városmenedzserének, aki a szállítás lebonyolításában segédkezett. Az ünnepélyes kulcsátadás következett ezzel a megjegyzéssel:

- Kívánom, hogy ne legyen sok éles bevetés és mindig épségben térjenek vissza.

Tóth Imre országgyűlési képviselő úr méltatta Stengel úr tevékenységét, majd az önkormányzat figyelmébe ajánlotta a sarkadi kezdeményezést. Úgy ítélte meg, ha valakiben elindította a tűzoltó laktanya felállításának gondolatát, már nem volt hiábavaló próbálkozás. Székely László, az Eleki Önkéntes Tűzoltó és Mentő Egylet tagja megköszönte a 100 éves egyesület nevében az ajándékot. Stengel úr az óvodásoknak állított össze különböző vitaminokból álló csomagot. Mint mondta, itt az ősz és gondolni kell a hidegre. A friedrichdorfi egyház harmadszor támogatja tevékenységüket

22 ezer euró értékben, hogy Délkelet- Magyarország kis lakói mind többen kapjanak belőle. A vitaminok jelentős része Gyulán lett szétosztva, de kaptak belőle az aradi tűzoltók és családtagjaik, Battonya, Csorvás és még több település gyermekei.

Az ünnepség végén Pluhár László polgármester úr az új tűzoltóautót beindítva ki is próbálta.

A kedves, bensőséges ünnepség fogadással ért véget, ahol a házigazdák megköszönték a nemes adományt, és meghívták a vendégeket az Elekiek VII. Világtalálkozójára.

Lantos Mihályné

Az eleki Gimnázium nappali és esti tagozatán végzett öregdiákok második találkozója

2003. szeptember 20-án a Sportcsarnokban tartották találkozójukat a valamikori eleki Gimnázium nappali és esti tagozatán végzett tanulók. A jelentés szerint 315 tanulóval és 92 fő hozzátartozóval, összesen 407 fővel megkezdődhetett az ünnepség. A Himnusz elhangzása után Brandtné Rung Edit köszöntötte a megjelenteket, s emlékeztetett az első időkre. 1963-ban kezdődött a gimnázium élete 2 osztállyal. Ezt követően 14 évfolyam 16 osztállyal 433 érettségizett diákkal fejeződött be 1980-ban.

Az akkori törvények rövid időre szabták a gimnázium életét. Az esti oktatás 1963-tól napjainkig is tart, eddig 18 végzett osztállyal.

Az itt végzett tanulók az élet minden területén megállták a helyüket. Sajnos a tanári és tanulói oldal az évek alatt csökkent, ma már 42 emberre kell emlékeznünk, akik a "másik oldalról" figyelhetik az eseményeket. Janecskó János nyugalmazott igazgató úr szólt a volt tanulókhöz. Méltatta az elmúl szép időket, amikor szinte mindennel és mindenkivel dacolva létrehozták a gimnáziumot. Janecskó igazgató úr beszéde után Klampeczki Béla igazgató úr szólt a hallgatósághoz. Megemlékezett arról, hogy pont 30 éve lett az iskola vezetője, tele lelkesedéssel, energiával. Az eltelt évek bizonyították, hogy érdemes volt, szép volt. Busa László nyugalmazott középiskolai tanár az 1963-tól eltelt évekről emlékezett. A 17 éven át működő gimnázium magas szinten teljesítette az oktatási, nevelési elvárásokat. A tantestület szolgálta a szent ügyet, melyet úgy hívnak, hogy tanítás. A 17 év alatt 433 fő felelt meg az érettségi követelményeknek. A felnőttképzésben 109 ember érdemelte ki az érettségi bizonyítványt. Beszédében hangsúlyozta, hogy ez a találkozó nem jöhetett volna létre Brandt Antalné, Lénárt Istvánné és Godó Antalné nélkül. A beszédek után a Talentum Alapfokú Művészeti Iskola diákjainak műsora következett. Ezt követően az iskola két vezetője méltatta elődeiket. Hétfőtől az igazgatói iroda falán egy tablót és egy emléktáblát helyeznek el. Az emléktábla szövege: "Janecskó Jánosról elnevezett iroda". A másik nagy egyéniség dr. Mester György tanár. Szeptember 20-ától az általános iskola neve: dr. Mester György Általános Iskola. Az emléktáblát a tanár úr három gyermeke leplezte le, majd Mátráné Mester Klára emlékezett édesapjára, méltatta pedagógiai munkásságát, hitét, meggyőződését. A volt diáktársak nevében Turóczy András alpolgármester úr szólt a hallgatósághoz. Az ünnepség hangulatát emelte a Radnai házaspár által írott levél felolvasása. A vacsora felszolgálása után aligha lehetett találni olyan embert, aki a vacsora mennyiségét, minőségét kifogásolta volna (készítette Borgye György és csapata). A büfé is kifogástalanul működött. Az önkéntes felszolgálók erejük javát adták, dicséret illeti őket. A Grund zenekar felülmúlt minden elképzelést. A legfontosabb és a legfelelőbb talán az volt, ahogy a volt osztálytársak találkoztak. A mai rohanó világban (ahol az emberi értékek amortizálódtak), kevés olyan boldog emberi arcot láttam, mint ezen az estén. Mindenki az volt, ahogy meglátta,

megőlelte ismerősét. Mindenki örült egykori társa boldogságának, sikerének. Valahogy az jutott eszembe, nem lehetne-e több ilyen ünnepnapot beiktatni az emberek életébe, talán boldogabban, szeretetteljesebben élhetnénk.

Lantos Mihályné

Az Okmányirodáról szólva

Kétségtelen, hogy a városi önkormányzat keretén belül tevékenykedő okmányiroda működésével nem jelentéktelen teher lekerült a lakosság válláról. Gondoljunk csak bele, időt és anyagiakat takaríthatunk meg a helybéli ügyintézővel. A napokban felkerestük az illetékeseket, hogy segítségükkel tájékoztatást adjunk az iroda működéséről és informálhassuk a lakosságot. Törekvésünkben Nagy László, az okmányiroda vezetője volt segítségünkre.

Megtudhattuk, hogy az okmányiroda megnyitásának időpontja 2000. november 1-je volt. Kezdetben két fő látta el az ügyintézőt, ezek pedig a vállalkozói igazolványok, személyi igazolványok, valamint a lakcímgazolványok kiállítása volt. 2001. január 1-jétől az ügyintézők száma egy fővel gyarapodott, aki a gépjármű-ügyintézés, valamint a vezetői engedélyek kiállítása terén látja el feladatát. 2003. március 1-jétől újabb ügyintézővel bővült az okmányiroda létszáma. A fentebb említettek mellett folyik az útlevel elkészítése, de a további hatáskör letelepítése már megtörtént, amelynek alkalmazására a jövőben nyílik lehetőség.

Az okmányiroda ügyfélfogadásának rendje a következő: hétfőn 8-15 óráig, kedden 8-15 óráig, szerdán 8-12 óráig, csütörtökön 8-16 óráig, pénteken 8-12 óráig.

Megtudtuk, hogy ez az ügyfélfogadási rend jól bevált, ezért a jövőben nem várható gyökeres változás.

Nézzünk néhány konkrétumot, hogy az egyes dokumentumok kiállításához milyen eljárás, és egyáltalán mi szükségeltetik. Személyi igazolvány kiállításához: első alkalommal az kaphat, aki betöltötte 14. életévét, ez az eljárás általában illetékmentes. Amikor viszont a kérelmező érvényes útlevellel vagy gépjárművezetői engedéllyel rendelkezik, ebben az esetben 1.500.- forintos illetékbélyeget kell fizetnie. Az életkor, vagyis 14 év felett a személyi igazolvány kiállítása, annak cseréje illetékköteles. Ekkor az alapilleték összege 1.500.- forint, amely összeg megduplázódhat, amennyiben a kérelmező lejárt érvényességű személyi igazolvánnyal rendelkezik, és nincs más, személyazonosításra alkalmas igazolványa.

A gépjárművezetői engedély kiállítása és cseréje 4.000.- forint illeték alá esik, a gépjárművezetői engedély kiállításához orvosi igazolás, vizsgaigazolás, a cseréhez pedig orvosi igazolás szükséges.

Ami pedig az útlevel kiállítását illeti: 18 éves korig és 70 év feletti fizetendő illeték 1.000.-, egyébként 4.000.- forint.

A gépjárműigazolás területén három féle fizetési eljárás különböztethető meg:

- illetékbélyegben történő törlesztés,
- vagyonszerzési illeték fizetés,
- eljárási díj befizetése.

Az okmányiroda vezetője tájékoztatóként azt is elmondta, hogy az ügyfélnek célszerű előzetes tájékoztatást kérnie, hogy az egyes esetekben milyen dokumentumok beszerzésére van szükség.

Végül, de nem utolsó sorban érdemes megemlíteni, hogy az ország Európai Unió csatlakozásával az ügyintézés terén további változás várható, amelyről kellő időben és megfelelő

módon tájékoztatják a lakosságot.

B.N.

Hagyományörzés a nyugdíjas énekkarban

Minden év augusztus 20-án együtt ünnepel a nyugdíjas énekkar. Ilyenkor a Művelődési Központ igazgatója megvendégeli saját főztjével őket. Az idén augusztus 19-én este volt a vendéglátás. Sertéspörkölt bográcsban főzve volt a menü. A baráti, családias légkörű ünnepséget megtisztelte Pluhár László polgármester, dr. Heimné Máté Mária az Oktatási és Kulturális bizottság elnöke is. Árgyelán György igazgató úr köszöntője, jókívánságai után szót kért dr. Heimné Máté Mária, aki méltatta az énekkar tevékenységét, a városban betöltött szerepüket. Az énekkar vezetője, Aradi Zsolt tanár, karnagy megköszönte a számukra nyújtott támogatást és az elismerő szavakat. Az augusztus 20-i ünnepségen már nem a megszokott gépzene szólt. Az énekkar előadásában hangzott fel a Himnusz és a Szózat. A koszorúzás alatt pedig az ünnephez méltó énekművek csendülhettek fel.

Már ekkor elhatároztam, hogy az újság következő számában megemlékezünk az énekkarról, hiszen egyre több helyen, többször lépnek fel. 1996. március 15-én alakult 15 fővel. Keresték, kutatták ki vállalhatná fel segítségüket, tanításukat. Az akkori Művelődési Ház és Könyvtár vezetője Nádor Mária segítette egy ideig munkájukat, majd másfél évig Törzsök Attila vállalta tanításukat, míg egészsége engedte. 1999 júliusától van az énekkarnak igazi tanítója, karmestere Aradi Zsolt személyében.

Az alapok után Bárdos Lajos-műveket tanított be több szólamban, majd latinul egyházi énekeket. Később román és német népdalokat, jelenleg szlovák népdalokat is tanulnak. Fellépnek országos, megyei, helyi rendezvényeken. Fontosabb állomásaik: Nagyszánás 1996, 1997, ahol román, német népdalaikkal I., II. helyezést értek el. Budapesten 1998, Cserkeszölő, Kondoros 1999, Tiszafüred 2000, Békéscsaba 2002, Ecsegfalva 2003.

A városban számos társadalmi ünnepen, fogadáson, nemzeti, egyházi ünnepen szerepelnek, sokszor egymás szórakoztatására is énekelnek. Az énekkar jelenleg 21 tagú, többen sajnos eltávoztak, de van utánpótlás.

Kívánjuk, hogy továbbra is fiatalos lendülettel, sok szeretettel énekeljenek mindnyájunk örömére.

* * *

A Reibel Mihály Művelődési Központ 6 számítógépet nyert pályázaton, és így októbertől beindítják a "TELEHÁZ" programot, melyről részletesen az Elek Tv-ben tájékoztatást adnak.

Lantos Mihályné

Augusztus 20-a Elek városában

20-án - délelőtt 9 órakor kezdődött az ünnepi program Hegedűs Géza: Szonett az ünnepek értelméről című költeményével. "Ha itt az ünnep - emlékezni kell, mert minden ünnep emlékeztető, múltakból őrzött ösztönző erő, melytől a lélek új célokra lel."

Ezután Pluhár László polgármester ünnepi, megemlé- kező szavai következtek. Az új kenyér megszentelését Boldvai Antal római katolikus plébános, dr. Oláhné Kántor Eleonóra református lelkész, Seres Sándor ortodox lelkész végezte el.

Az ünnepség a polgármesteri hivatal mögötti téren folytatódott. Ismét Pluhár László úr köszöntötte az immár számában egyre gyarapodó nézőközönséget, majd a városi díjak átadása következett.

A város Eleken lakó legfiatalabb lakója Burján Amanda Mária, aki 2003. augusztus 10-én 17.55 perckor született Gyulán, 2750 grammal és 53 centivel. A város legidősebb emberei Borbély Sándorné 99 éves és Nán György 98 éves (az előbbi számunkban jelent meg életrajza). Mindhárman átvették az ilyenkor szokásos ajándékokat. Mégegyszer sok-sok jó egészséget, békét, szeretetet, megértést kívánunk számukra.

Közben megérkezett a hatalmas születésnap tortája, mely Mikló Csaba mestercukrász készítménye volt. A torta és a sör hamar elfogyott, így kezdődhetett a sokszínű, csodálatos műsor. Elsőként a Edel-Nachtigal német táncsoport lépett fel, majd a Román Hagyomány-ápoló Egyesület táncosai tartottak bemutatót. A meghívott vendégegyüttesek műsorát Mackó István a Békéscsabai Vasutas Művelődési Ház vezetője konferálta fel. A Vasutas Fúvós csoport csodálatos műsorral kedveskedett, majd jöttek a majorettek. A közönség igen gazdag tapssal jutalmazta a csodálatosan szép lányok produkcióját.

De még nem volt vége. A Westfalen Echo Kamen-i együttes szólistái olyat produkáltak, amelyet szinte sohasem láthatnak a kedves nézők. Olyan dobszólók szólaltak meg, amelyek virtuozitása nem kérdőjelezhető meg.

Még most sem volt vége! A két zenekar tagjai közös zenéjére lépkedtek a majorettek. Nem csoda, hogy a közönség még-még egy táncot, egy számot kért. Sokan csalódottan vették tudomásul, hogy az esti tűzijáték elmaradt, de sajnós a helyi pénzügyi lehetőségek ezt nem tették lehetővé. Pályázatunkat elutasították.

Az augusztus 20-i ünnepség így is csodálatos volt, kár, hogy többen nem voltak kíváncsiak a műsorra. Jövőre az Elekiek VII. Világtalálkozóján biztosan mindenki elégedetten csodálhatja az égboltról aláhulló csillagsodákat.

Benépesültek az iskolapadok

El-kez-dő-dött, vagyis elkezdődött az új, 2003/2004-es tanév. A hosszú, forró nyári vakáció már a múlté, csupán egy-egy kellemes szeletkéje, története villanhat fel egy pillanatra az emlékek tárházában. Tehát ismét benépesültek az iskolapadok, ismét élet költözött az oktatási intézményekbe. Nem minden "szereplő" számára volt nyilvánvaló, magától értetődő ez a változás. Gondoljunk csak az általános iskola első osztályos tanulóira. Igen, számukra nem volt mindegy, vérmérséklettől függően ki könnyebben, ki pedig nehezebben gyürkőzött meg a szorongás kellemetlen érzésével. Megküzdöttek és győztesen kerültek ki ebből az élethelyzetből: cikkünk elkészítésekor ugyanis már a harmadik egymást követő napot jegyezték a tavaly még óvodások. Mint a városi havilap tudósítója kíváncsi voltam ezekre a tanulókra, ezért kerestem fel az oktatási intézményt, azon belül pedig találomra (vagy befolyásolt, hogy egykoron jómagam is b. osztályos tanuló voltam?), az 1.b. osztályt. Közvetlenül egy tanóra kicsengetése után kopogtattam be. Az osztályban egészséges zsidóság fogadott és még a nyomát sem tapasztaltam holmiféle feszültségnek. A rövid szemrevételezést követően dr. Sántáné Benedek Judit és Dávidné Kutasi Mária tanítókhöz fordultam, és miután ismertettem jövetelem célját, e gondolatokat jegyezhettem: az 1.b. osztály 23 fővel kezdte el az új tanévet. Egyébként mindkét tanerőnek nem ez az első elsős osztálya, tehát értékelhető tapasztalatokkal rendelkeznek. Ez

mondhatja velük, hogy nagyon támogatják, jónak tartják azt a programot, amikor az elsőtől a negyedik osztályig vezetik a tanulókat. Ez szavatolhatja, hogy méltányosabb eredményt tudnak elérni, jóra, szépre nevelni, tanítani a gyermekeket. Ami pedig a gyermekek iskolára való felkészítését illeti: időben megtörtént, még a gyermekek óvodába jártak, amikor a leendő első osztályos tanulók szülei egy listát kaptak az adott osztály szükséges tankönyveiről, eszközeiről. A szülők azután kivétel nélkül a kellő időre mindent be is szereztek, így zökkenőmentesen kezdődhetett el az új tanév. A szülőkkel való személyes kapcsolatfelvétel is megtörtént.

A tájékoztatást követően a “legilletékesebbek” közül is megszólaltattunk néhányukat. Elsőként Mazán Izabella azt ecsetelte, hogy óvodásként arra gondolt: milyen sokat is kell majd tanulni az iskolában. Közvetlenül a tanév kezdete előtt izgult is egy kicsit, de ma már, a harmadik napon nyomát sem tapasztalja ennek az érzésnek. Ehelyett a tudományszerzéssel van elfoglalva: boldog, hogy névkártyáról megtanulta a nevét elolvasni. Hát kell ennél nagyobb boldogság? Természetesen nem?

Az elmondottakhoz Csuvarszki Lea hozzáfűzte, hogy már megkezdték a Sün család tagjaival való közelebbi ismerkedést és szókétyákról bizony már olvasni is tudnak. Egyébként várta az iskolakezdést.

E gondolathoz csatlakozott Balogh Martin, aki ugyancsak várta már, hogy iskolás legyen. Arra a kérdésemre, hogy nehéz-e az iskolatáska, meglepetésemre azt a feleletet kaptam, hogy nem! Aztán kiderült, hogy nem is lehet nehéz az iskolatáska, hiszen a tanulók a táskában csak a tolltartót, a tájékoztató füzetet és a személyes dolgaikat hordják. A tanulók hétfőn szülői segédlettel (mert akkor bizony nehéz az iskolatáska) beviszik a szükséges tanszereket, kellékeket az iskolába, hogy aztán pénteken hazaszállítsák.

Nisteriuc Dávid érdeklődésemre elújságolta, hogy ő idővel, majd ha nagy lesz, katonai pályára megy, és tisztában van azzal, hogy e cél eléréséhez bizony sokat kell tanulnia.

Aztán a tanulók kifejtették, hogy a tanteremben mi köti le a figyelmüket, mi tetszik a legjobban: képek, dekorációk a falon, vagy maga az iskolapad?

Megköszöntem a tanítók és a tanulók szivességét, segítőkészségét és már éppen kellékeimet pakolásztam, amikor Szabó Ervin lépett hozzám, és kellő bátorsággal a hangjában közölte, hogy nagyapja újságárúítással foglalkozik a városban, és megkért: elegendő Eleki Krónikát juttassunk a pavilonba, hogy valamennyien hozzájussanak és elolvashassák a róluk szóló cikket.

Természetesen megpróbálunk eleget tenni a kérésnek. Zárszóként: jó tanulást, eredményes tanévet kívánunk mindnyájatoknak!

B.N.

Az eleki román hagyományörzők Romániában

2003. augusztus 16-17-én Romániában vendégszerpelt az Eleki Román Hagyományörző Egyesület táncsoportja. A rendezvényen serbek, görögök, szlovének, moldvánok és ukránok is részt vettek. Ebből az alkalomból faggattam az egyesület két illusztris vezetőjét Rocskár Jánosnét és Szabó Pétert. E sorok írója Hotya Péter is meghívást kapott, aki saját videokamerájával rögzítette az eseményeket. Mivel igazán az eseményt szó szerint magyarul nehéz lefordítani így a pontosság kedvéért románul írom: FESTIVALUL AL BANATENILOR INTERNATIONAL 16-auguszt - 30. szept 2003. AL 30 - LA. Ez a fesztivál 30 éve minden évben megrendezésre kerül, általában a nyári hónapokban. Külön köszönet illeti a Magyarországi Románok Országos

Önkormányzatát, annak egyik prominens képviselőjét Bányainé Ruzsa Évát, hogy előkészítette és teljes szívvel, odaadással segítette, hogy az elekiek képviselhesék a hazai románságot ezen a nemzetközi tánc- és dalfesztiválon.

Néhány mozzanat az útról. Vendéglátóink kitűnőre vizsgáztak a vendégfogadásból (köszönet érte). A rendezvény festői környezetben zajlott, a bánáti hegyekben, a völgyben. 400 szereplő volt a színpadon, a nézők egy része a hegyről, annak oldaláról nézte a nemzetközi színvonalú műsorokat. Az eleki csoportra külön is figyeltek, hiszen a rendezvény főszervezője külön is köszöntötte a csoportot. Külön köszönet illeti ezért Ciprián Cipu igazgató professzor urat. Vendéglátóink meghívták a csoportunkat a náluk már nagyon ismert karácsonyi ünnepségsorozatra, amelyet örömmel fogadott el a csoport.

E sorok írója szerényen megjegyzi, bár ők tiltakoznának ellene, de ez a két napos utazás nem jöhetett volna létre Rocskár Jánosné szervező fáradtságát nem kímélő munkája, valamint Szabó Péter egyesületi vezető szervezése nélkül. Köszönjük Ani, köszönjük Péter bátyám! E sorok írója, aki egy picit kívülállóként és nézőként meghívottként ott volt, köszöni az egész csoportnak, hogy jó és felemelő érzés volt velük lenni, magyarországi románnak lenni. Mégegyszer köszönöm: MULTUMESC.

A csoport szerepléséről a rendezők és a vendéglátók egyértelműen pozitívan nyilatkoztak. A műsorról az Elek Tv egy összefoglalót fog bemutatni.

* * *

2003. szeptember hó 5-én Kétegyháza került sor a Magyarországi Románok Országos Önkormányzatának és a Kétegyházi Román Kisebbségi Önkormányzat szervezésében a TULCEA-i néptáncgyűttes szereplésére, melyről videofilm készült.

Hotya Péter

Meddig táncolhatnak a románok?

Még mindig jelentős színfolt Elek Város színes nemzetiségi palettáján az Eleki Román Hagyományörző Egyesület tevékenysége. Bizonyítja ezt az ideai szereplésekre történt meghívások sora is, melyek jórészenek eleget is tettek.

- Mostani pénztelen világunkban hogyan tudnak eljutni távoli helyekre, fesztiválokra, szereplésekre, bemutatókara? - kérdeztük a témában legilletékesebb személyt, Szabó Pétert, az egyesület elnökét.

- Bizony nagyon nehezen! A pályázati pénzek is éppen hogy csöppennek, egyéb támogatásokra is aligha számíthatunk. Az utazások pedig pénzbe, igen sok pénzbe kerülnek, s ebbe beleértem a felmerülő ellátási, illetve az esetleges szállásköltségeket is. Mostmár -szerencsére /?/ - a zenei kíséret megoldódott, így az egyébként jelentős kiadások nem merülnek föl - kapom a választ.

- Csak talán nem ingyen húzzák a talpalávalót a zenészek újabban? - ámuldozok, ismerve még régről ezt a mindig súlyos problémát.

- Nem, nem erről van szó. Ma már senki sem dolgozik ingyen, tehát nyilvánvalóan a népzeneészek sem. Pedig a néptánc és az élő népzene mindig úgy tartozott össze, mint az árnyék és a fény! Mára kénytelen szükségyszerűség, hogy a technikát vonjuk be, ha táncolni akarunk. Egy - számunkra jelentősebb - összeget nyertünk egy pályázaton, melyből egy jó minőségű magnetofont vásároltunk, ami bármilyen hangerősítő berendezéshez csatlakoztatható, s így oldjuk meg a zenei kíséretet. Eredeti, régi felvételünk szalagra rögzítve szerencsére igen sok van.

- De hát ez bizony nem az igazi! - jegyzem meg szomorúan tudva azt, hogy a hagyomány itt, ebben az esetben a modern technikai vívmányok egyikével keveredik kényszerűségből, eléggé szerencsétlenül.

Az élő zenei kíséret a lényeg, amikor is a jó zenész a táncosra figyelve lassíthatja avagy fokozhatja a zene, a tánc ritmusát - folytatom, kételkedve a magnós megoldás "nagyszerűségében".

- Így igaz - feleli morózusan Szabó Péter, de nincs más megoldásunk, mint a magnó.

Még hosszasan beszélgethetnénk az élő zene és a tánc összefüggéseiről, egymásra hatásáról, a népzeneészek utánpótlásának megoldatlanságáról /netán elhalásáról/, de hát mindketten tudjuk, hogy a további morfondírozás csak szócséplés lenne, beszélgetésünk zsákutcába torkollna... Említsük meg inkább, hogy mégis hány helyen szerepelt szép sikereket elérve a 20-22 főt számláló egyesületi táncsoport?

- A neves Jászberényi Csángó Fesztivál után Budapestre kaptunk meghívást, majd Ráckeve, Apátfalva, két alkalommal pedig a Gyulai Várjátékok adtak lehetőséget bemutatni táncmagyományainkat. Eljutottunk Romániába a "Szépfolyó" mentére egy szép kis településre, ahonnan e hó 28-ára várjuk viszontlátogatásra az ottaniakat. Jelezték, hogy jövőre újra meghívnak bennünket a "Turkajárás" című zenés, táncos népi jelenet bemutatására. Várhatóan még ez évben Gyulán részt veszünk a Kisebbségek Napján. A bagi Országos Nemzetiségi Fesztiválra is van meghívásunk, de erre - anyagiak hiányában - sajnos nem tudunk elmenni. Mindenképpen szeretnénk azonban 2004. április 24-25-én Ráckevén ott lenni a nemzetiségi együttesek számára rendezendő országos minősítésen. Azután majd meglátjuk, hogy mit hoz a jövő...

- Szerintem máris el lehet kezdeni pályázni, hogy a szükséges pénz addigra meglegyen, és ne a saját költségén kelljen elmennie a csoportnak, mint ahogy az már előfordult - jegyzem meg fanyarul.

- Erre törekszünk - köszön el tőlem Szabó Péter.

Egyikőnk sem túl vidám... Az előrejelzések inkább borúlátásra készítetnek bennünket...

T.R.K.

Tizedszer esketett

Az előzményekről néhány szóban: a Városnézés, ráérősen című cikkünkhöz kellett támpontokat, egyéb információkat beszereznünk, ezért előzőleg időpontot egyeztetünk Székely Lászlóval, az önkormányzat főelőadóival, majd megjelentünk az adott órában. Az önkormányzat tanácskozótermében Székely László éppen esketett, végül is ez adta az apropót, hogy az említett anyag felvétele után elbeszél- gessünk az esketési ceremó- niáról, annak előkészületeiről, ezzel kapcsolatos egyébekről.

Érdeklődésünkre többek között megtudhattuk, hogy a városi önkormányzatban hat személy végezhet esketést, vala- mennyien anyakönyvvezetők, akik megfelelő szakvizsgával rendelkeznek, amelyet Békéscsabán a Közigazgatási Hivatalban szereztek. A hivatalos anyakönyvvezető Bágy Györgyné Zsuzsanna, aki a házassági, születési és halálozási kimutatásokat vezeti. De visszatérve a témánkhöz: a házasulandók eldönthetik, hogy a hat anyakönyvvezető közül ki végezze számukra az esketést. Székely László három éve végzi e nemes feladatot, és pont beszélgetésünk időpontján egy kisebb jubileumhoz érkezett, a 10. alkalommal végezte a ceremóniát, az ünnepélyes szertartást. Arra a kérdéskére, hogy miként indult el ebbéli pályafutása, válaszként elmondta: megkérdezték tőle, hogy vállalja-e, és ő érzett

magában ilyen jellegű készítményt.

De milyen mozaikokból áll össze maga a ceremónia? A választott anyakönyvvezető először is megbeszéléseket folytat a felekkel a szertartással kapcsolatos momentumokról. Ezek alkalmával kikristályosodik, hogy lényegében kik is vesznek részt a ceremónián: szülők, keresztszülők, nagyszülők, testvér, barát. A házasulandók kiválasztják a számukra megfelelő zenét, amely vagy megtalálható a hivatalban, vagy nem, ez utóbbi esetében a felek sajátjukat kölcsönzik az alkalomra. Az anyakönyvvezetők két esketési fajtát különböztetnek meg: az egyszerűt, amelynek időtartama 10-15 perc, valamint az ünnepélyesebbet, amelynek időtartama 10-45 perc között mozog. Ez utóbbiról például az esketési ceremóniát szavalattal, hangszereszőlővel, a gyűrűátadást gyertyagyújtással lehet gazdagítani, színesíteni. Természetesen az ünnepélyes beszéd is ennek függvényében íródik meg, illetve hangzik el, amelyhez a törvény általi hivatalos rész is párosul. Azt szinte mondanunk sem kell, hogy az egyszerűbb esketésnél is az anyakönyvvezető alapvető kötelessége, hogy az esketési ceremóniát ünnepélyessé tegye.

Említettük, hogy ezek az ünnepélyes rendezvények általában 10 és 45 perc között mozognak, ennek eléréséhez közel 10 órás előkészületi munkára van szüksége az anyakönyvvezetőnek. Székely László a 10 esketése között két 50 éves házassági évfordulót is jegyez.

A polgármesteri hivatal az érintett házásoknak egy cipőt (a bőség, a mindig terített asztal jelképét), a menyasszonynak egy virágcsokrot, valamint egy emléklapot ajándékozik.

B.N.

Tartalmas időöltés a forráságban

Forró nyarunk volt, efelől senki sem panaszkodhat, aki viszont nehezen viseli a felfokozott kánikulát, megszenvedte a napokat, amelyekből bőségesen kijutott. A forró napsugarak elleni védelmet, az árnyék, a ház "hűvöse" nyújtotta. Az ember örült, ha nem kellett kimozdulnia. A szórakoztató programokat is erősen behatárolta az időjárás. Egyes intézmények munkatársainak komoly feladatot jelentett az érintettek szabadidejének megszervezése, a helyes programok kialakítása és annak megvalósítása.

E témakör feltérképezésére látogattunk el a Pszichiátriai Betegek Otthonába, és ott Tapasztó Jánosné foglalkoztató nővérrel beszélgettünk. Megtudhattuk, hogy végtelenül jól sikerült az egyhetes (július 24-e és 30-a között) tahitótfalusi kirándulás. Ebben közel 20 lakó vett részt, akikről hét nővér gondoskodott. A tahitótfalusi lehetőség méltányosabb volt az átlagosnál, hiszen az üdülő a Fővárosi Kézműipari Vállalat felügyeletéhez tartozik. Az eleki intézmény együttműködési munkakapcsolatot ápol a Kézműipari Vállalattal, több lakó szőnyegkészítéssel, illetve a dróthuzalok tisztításával foglalkozik. Mindenképpen meg kell említeni azt is, hogy a fenti munkavégzés mellett közel húsz lakó a Fővárosi Főkefe Ipari Kft. keretében ruhacsipeszeket állít össze, valamint használt ruhákat készítenek elő a szőnyegkészítéshez.

Tahitótfalu kivételes természeti környezetben, a Dunakanyarban helyezkedik el, és már ez az adottság is biztosítéka lehet a nyaralók, kirándulók jó közérzetének. Jól érezték magukat az eleki kirándulók is, akik megtekintették a környék nevezetességeit, így az esztergomi Bazilikát, részt vettek Duna-parti sétán, közben kagylókat gyűjthettek, váci sétán, hegyitúrán, és természetesen hajókiránduláson is. A táborhelyen lehetőség nyílt a sportolásra is, a lakók futballozhattak, asztaliteniszeztek, aztán az egésznapos, fárasztó program után bizony jól esett és külön szívföltöt jelentett az esti szalonnasütés. Cikkünk elején kánikuláról számoltunk be, ám a

kirándulás résztvevői egy kis időjárás kegyelemben részesülhettek, hiszen volt olyan nap, amikor szinte egyhuzamban, egész nap esett az eső.

Az eleki Pszichiátriai Betegok Otthona lakói nem először vehettek részt kiránduláson, visszatérő vendégei a tahitótfalusi tábornak. Remélik, hogy ez a folyamat a jövőben sem fog megszakadni.

Az említett egyhetes kirándulás mellett egyéb kellemes időtöltésben vehettek részt az intézmény lakói. A nyári időtartama alatt (júniustól augusztusig) minden héten kerékpártúrával múlták az időt. Az intézmény sikeres pályázatának eredményeként 17 kerékpárt vásárolhattak. A karikázni vágyók elsősorban Elek utcáin róhatták a kilométereket, de a helyi túrák mellett elkerékpároztak Kétegyházára sőt Szabadkigyóásra is. Ez az utóbbi egynaposra sikeredett. A jövőben el szeretnék jutni Lökösházára is. Az említett kerékpártúrákat két nővér gardírozta. Ezen programok végtelenül népszerűek a lakók körében. A nyári elmúltával sem pihentetik a kerékpárokat, az időjárás függvényében addig szerveznek ilyeneket, amíg az időjárás megengedi.

Az eddigi kirándulások sem szakadtak meg, heti rendszerességgel kilátogattak a sportpályára, amikor is ügyességi és különböző labdajátékokban - kislabdadobás, súlylökés, futball, labdázás - mérték össze képességeiket az intézmény lakói. Az intézményen belüli foglalkozások alkalmával lehetőség nyílt a zenehallgatásra, tekézésre - végtelenül népszerű tevékenységi forma -, és természetesen kisebb ház körüli munkákban is részt vettek a lakók. A nyárral indítottunk, de tudomásul kell venni a kérelhetetlen tény, beköszöntött az ősz, és közeleg, egyre közeleg a tél. Ami az őszi programot illeti: mindenekelőtt a temető rendbetételére fektetnek hangsúlyt, gondoskodni kell az elhunyt lakók sírjairól. Az egyébként három-négy napos program során több mint hetven sírt kell megfelelően megtisztítani, rendezni.

Immár hagyományos jelleggel megrendezik a lakók körében igen népszerű rajzversenyt is. Ez a kezdeményezés általában tavasszal, a Föld Napja tiszteletére valósul meg. Ezúttal viszont áthúzódik az ősze. A rajzversenyen közel harminc lakó vesz részt, és különböző rajztechnikával készítik műveiket. Emellett gyűjtősétákat is programba iktatnak, olyan természetes anyagokat gyűjtenek (makk, falevél, gesztenye), amelyet majd a téli napok foglalkozásainak alkalmaznak.

Az időjárás függvényében még egy kirándulás gondolata is felmerült: Szarvason realizálna, a kirándulók többek között megtekintenék az Arborétumot, hajókiránduláson, sétán, közös ebéden, majd pedig egy orgonahangversenyen vennének részt.

Az intézményen belül egy színjátszó csoport is bontogatja szárnyait. Ez nem számít újdonságnak a lakók körében, de ezidáig elsősorban egy-egy jeles eseményre, ünnepre készültek, ezentúl viszont a tevékenység folyamatos lesz. A próbákra egyelőre kéthetente kerül sor alkalmanként másfél órában. Ezekben a foglalkozásokon 15 lakó találja meg kedvtelését, hasznos időtöltését.

A sporttelepi foglalkozásokat lassan a tornatermi váltja fel, az ebbéli ellátottság, eszközök adottak, így tornaszőnyeg, medicinlabda, súlyzó, bordás fal, különböző kézerősítők. Az érdeklődők heti rendszerességgel gyakorolhatnak, egyelőre három csoport - egy-egy csoport 12 főből áll - váltogatja egymást egyaránt fél-fél órás időtartamban.

Az eleki Pszichiátriai Betegok Otthona az idén is megrendezi szeptemberben a népszerű szüreti bált, a lakók zenét hallgathatnak, táncolhatnak, különböző ügyességi játékokban vehetnek részt, és természetesen bőségesen szőlőt is fogyaszthatnak.

B.N.

Városnézés, ráérősen (II.)

Emlékeztetőül: városbéli sétánk első állomásaként a román temetőben és annak környékén tettünk terepszemlét, de már tovább is lépünk.

Liget

Köztudott, hogy a Föld "tüdejeként" az őserdőt tartja számon a tudóstársadalom. Amennyiben meghal a természet, a végső megsemmisülés veszélyezteti az embert is, hiszen oxigén nélkül egyszerűen nem létezik élet. Egyes nagyvárosok megkülönböztetett figyelmet fordítanak a maguk "tüdejére", zöld területére. És, ha már létezik ilyen kategória, akkor ez levezethető a legkisebb településekre is, vagyis: minden emberlakta településnek megvan a maga kiemelt zöld területe. Természetesen nem baj, ha ilyenből több is van.

Így van városunk esetében is, és ez a terület a Liget, igen így, nagy kezdőbetűvel. A fentieket csupán azért említettük meg, hogy a lakosság jó gazda módjára viseltessen a Ligetre, gondozza, ápolja, óvja, hogy ez az érték évekre, évtizedekre, sőt, az idők végezetéig átmenthesse magát. Sétánk következő, jelen állomása a Liget.

Székely Lászlótól, állandó kísérőnkől megtudhattuk, hogy az árnyas, zöld terület végtelen népszerűségnek örvend, elsősorban az általános iskola alsó tagozatos tanulói, az óvodások, a Pszichiátriai Betegek Otthona lakói körében, de a lakosság jelentős hányada is szívesen tartózkodik a zöld "kerítéssel" körülölelt városrészen. A Liget bemutatását kezdjük a nem geometriai pontossággal vett központ ecsetelésével, ez pedig az a kör ahol egykoron játszótér, manapság pedig emlékhely található. Az egykori játszótér a termelőszövetkezeti műhely dolgozóinak munkáját dicsérte, akik többek között hajóhintát, láncoshintát, forgó- és mérleghintát állítottak fel az ifjúság nagy-nagy örömeire. Az 1980-as években megvalósított kezdeményezés az idők folyamán kisebb-nagyobb "sérülést" szenvedett, amelynek orvoslását az 1990-es évek elején a Minőség Kiszövetkezet dolgozói végezték el. A későbbiekben, amikor felmerült az egykor kitelepített őslakosok emlékére állítandó emlékhely létesítése, a játszótér felszámolódott, tartozékainak egy részét raktárakba helyezték, míg másik hányadukat a város különböző részein állították fel. A játszótér mai állapotát 2000-ben vette fel. Jelen pillanatban az eszközök közül egy forgóhintát és két mérleghintát találhatnak meg az érdeklődők. Ami pedig a játszótér jövőjét illeti: a városi önkormányzat anyagi lehetőségeit figyelembe véve az illetékesek szeretnék folyamatosan, fejleszteni. Az elkövetkezőkben e célból pályázati munkával fordulnak a Gyermek-Ifjúsági és Sportminisztériumhoz, hogy megfelelő anyagiak függvényében modern, az Európai Unió normáinak megfelelő játszótérrel biztosítsanak a város gyermekei számára.

Lépünk tovább a játszótér bűvköréből és egyéb fontos Ligetbéli változásról tegyük említést. A Liget egész területén fontos volt az a beavatkozás, amikor néhány fát ki kellett vágni azért, hogy a többieknek optimális életteret biztosítsanak. Aztán néhány fakötemény egyszerűen nem tudta elviselni a nagy szárazságot, és ezért kiszáradt, ezek pótlása is folyamatosan történik, ez évi 2-3 fát jelent. Mint köztudott a Ligetet két oldalt sövénykerítés határolja, az egyik oldalon úgynevezett fagyalsövény, míg a másik oldalon gyöngylabda és jázminsövény. Ezek nyírása is egész esztendőben folyamatos. Az utóbbi két évben végtelen szárazság sújtotta a növényzetet, a teljes, vagy részleges kiszáradás érdekében locsolásra volt szükség. A polgármesteri hivatal egyelőre nem rendelkezik megfelelő locsolókocsival, ezért kölcsönvétellel oldotta meg a problémát, a tartálykocsit Gulyás Mária vállalkozó biztosítja. Amikor az ember felkeresi a Ligetet, sétálhat, de amikor lepihenne egy padra, e tekintetben bizonyos hiányszó- ságot tapasztalhat. E probléma felszámolása érdekében mielőbb pihenőpadok elhelyezésére lenne szükség. Az anyagi lehetőségek függvényében az illetékesek megfelelő figyelmet fordítanak erre a feladatra. A Liget karbantartását közhasznú- és közcélú dolgozók végzik folyamatosan, Szántó

Pál és Tokár Zoltán irányításával és felügyeletével. Erre három éve van lehetőség, a munka dandárja kora tavasztól késő őszi tart. Ekkor a munkások egyebek mellett fűvet nyírnak, locsolnak, sövényt gondoznak, lomtalanítanak, az emlékhelyet tartják rendben, aztán a téli "holtidényben" a fakoronák karbantartására, a száraz ágak eltávolítására fordítják a hangsúlyt. Ezek a dolgozók éves szinten 2700 munkaóraban tevékenykednek. Az illetékeseknek az a véleményük, hogy a lakosság részéről is egyre jelentősebb megbecsülés övezi a Ligetet, ezt támasztja alá az a tény, hogy az idén szinte nem is történt rongálás a területen. Ez pedig biztosíték lehet arra, hogy a jövőben is a lakosság pihenését, felüdülését szolgálja a Liget.

Ami pedig a munkaeszközök ellátottságát illeti: szükség van olyan fűnyírótraktorra, amely a jelenleginél nagyobb munkabírású és emellett elférne a falombok alatt is. Ez mindenképpen megkönnyítené az őszi lomtalanítást. Emellett jó lenne még egy emelőkosaras jármű beszerzése, amellyel a magasabb növésű fák gallyazását el tudnák végezni.

A Ligetre megfelelő hangsúlyt fektet a polgármesteri hivatal, ez egyébként bölcs szemlélet, hiszen az Európai Unió csatlakozás után a település vagyonaiban igen jelentős tételt jelent majd, az Unióban ugyanis az úgynevezett Zöld Vagyonnak óriási jelentősége, megfelelő értéke van a fáknak, bokroknak, gyepeknek...

B.N.

A szerkesztőség megjegyzései

1./ A közölt írások nem feltétlenül és mindenben egyeznek meg a szerkesztőség véleményével. Ugyanakkor lehetőséget adunk arra, hogy ellenkező véleményének lapunk hasábjain bárki hangot adjon.

2./ Az idézőjelbe /"/ tett szövegrészekben előfordulhatnak olyan mondatszerkesztések, írásmódok, kifejezések stb., amelyek a helyesírás ma elfogadott szabályainak nem felelnek meg. Az idézet viszont úgy pontos és korrekt.

T.R.K.